ఇందుగలడందులేడని

బి. విద్యాసాగర్

"మామ్మగారూ! అబ్బాయిదగ్గర నుంచి మళ్ళీ ఉత్తరమేమన్నా వచ్చిందా!" అన్నాడు నారాయణ భోజనంచేస్తూ.

"లేదు నాయనా! ఎలా వున్నాడో యేమో!"

"మీదంతా పిచ్చి కానీ, అబ్బాయికి వంట్లో సుస్తీగావుంటే ఉత్తరం రాయడా యేమిటి! అతనికేమీ భయంలేదు. నిక్షేపంలా వుంటాడు."

"చూడు నాయనా! మొన్న మనం పంపిన డబ్బు వాడికి అందిందంటావా?"

"నిన్న చెప్పాను కదుటండీ! డబ్బు అందినటు రసీదుకూడా వచ్చిందని."

"అవును లే! మరిచిపోయాను" అంది రంగమ్మ పెరుగు వడ్డిస్తూ.

"మామ్మగారూ! ఈ హోటళ్ళలో మజ్జిగ, మంచినీళ్లకంటేకూడా కనాకష్టంగా వుంటున్నదండీ! నేనందుకని రోజూ వొక బేడ పోతేపోయిందని పెరుగే వేసకుంటున్నానండి."

నారాయణ రంగమ్మగారింటికి వచ్చి నెలరోజులవుతున్నది. ఆ యింట్లోనే ముందుభాగం గది అద్దెకు తీసుకున్నాడు. నెమ్మదిగా రంగమ్మగారిని మంచి చేసుకొని తరచు వాళ్ళ యింట్లోనే భోజనం చేస్తున్నాడు. అక్కడ కాకపోతే యింకొకరి యింట్లో ముందుగానే చెప్పుకొని భోజనం చేస్తూవుంటాడు.

అతను రంగమ్మగారింట్లో వున్న కొద్ది రోజులలోనే ఆమెకు నారాయణ అంటే మంచి విశ్వాసం యేర్పడింది. రంగమ్మగారి కొడుకు గోపాలం మద్రాసులో చదువుకుంటున్నాడు. అతని ముఖము అయితే నారాయణ ఎప్పుడూ చూడలేదు కానీ అతనికి ప్రతిసారీ రంగమ్మగారు నారాయణ చేతే ఉత్తరాలు వ్రాయిస్తూ వుంటుంది. ఒక్క ఉత్తరాలేమిటి! గోపాలానికి ప్రతిసారీ నారాయణే మనిఆర్డర్లు కడుతూ వుంటాడు. ఇంతచేస్తున్నా గోపాలాన్ని, నారాయణ వొకసారయినా చూడలేదు. నిజానికి చూడాలనే కుతూహలము కూడా లేదు.

"అబ్బాయిని వొకసారి రమ్మని ఉత్తరం రాద్దామా యేమిటి" అంది రంగమ్మగారు.

"ఎందుకండీ! అతనికి పరీక్షలేమన్నా వుంటాయేమో, యిప్పుడు! అయినా అతను వచ్చి యిప్పుడు చేసేదేముంది? ఎలాగో రేపు శెలవులలో వస్తాడాయెను" అన్నాడు నారాయణ భోజనంనుంచి లేస్తూ.

* * *

ఉదయం పదిగంటలవుతుంది. వీధిలో జనసంచారం అంతగాలేదు. వీభూదిరేఖలు పెట్టుకొని వొక బ్రాహ్మడు రోడ్డువెంబడి నడిచివస్తున్నాడు. కొంతవరకూవచ్చి ఒక యింటిముందు ఆగిపోయాడు. వెళ్ళి ఆ యింటి తలుపుతట్టాడు.

"ఎవరండీ యింట్లో" అన్నాడు కేక వేస్తూ.

"ఏమి నాయినా! ఏమి కావాలి" అన్నాడు తలుపు తీసిన మాధవరావు విసుక్కుంటూ.

"మీ అమ్మగారు లేదండీ?"

"ఉన్నది! ఏమిటి పని."

"ఆమెను ఒకసారి పిలుస్తారూ!" అన్నాడు అయన.

అతను యేమనుకున్నాడో యేమో తల్లిని పిలుచుకువచ్చాడు. ఆవిడ రావటంచూసి

"అమ్మా! మాది నాగాయలంక! ఇవాళే ఈవూరు వచ్చాము. మా వూళ్లో అగ్ని ప్రమాదం వచ్చి మా ఇల్లు తగులపడిపోయింది. మా ఆడవాళ్లు నిప్పులలోనుంచి ఎలాగో ప్రాణాలతో బయటపడ్డారు. చాలా ఆస్తి పోయింది లెండి! బోలెడు వెండిసామాను ఖరీదైన చీరలూ, నగలూ, అన్నీ నిప్పులలో మసి అయిపోయినాయ్!" అన్నాడు కంట తడిపెడుతూ.

"చాలు చాలు లేవయ్యా! ఇలాంటి వాళ్ళను చాలామందిని చూశాము" అన్నాడు మాధవరావు వురిమిచూస్తూ.

"మీరలా అంటారని నాకు తెలుసు! నేను చెప్పేది నమ్మ శక్యంగాకుండా వుంటుందని కూడా తెలుసు! అందుకనే బాధను మనస్సులోనే అణుచుకున్నాము! ఎంత వూరుకుందామన్నా పదివేలు ఖరీదు చేసే ఇల్లు పోయిందంటె మనస్సు వుసూరుమంటున్నదండీ! వుండటానికి నీడలేక మా పిల్లలు నానాబాధలుపడుతూ సత్రంలో వున్నారు. ఉన్న బాధలు చాలనట్లు మధ్యలో

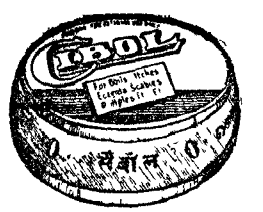

చర్మపు బాధలకన్నిటికి

"సైబాల్"

చర్మవ్యాధు లన్నిటిని శీఘ్రంగా నివారణచేసి, విష క్రిమి నాశినియై త్వరితంగా కుదుర్చుటలో "సైబాల్" ప్రసిద్ధికెక్కింది కురుపులు, గజ్జి, ఎక్జిమా, స్కాబిస్, మొటిమలు, తామర, కాలిపగుళ్లు, వ్రణములు, మొదలైన వాటిని కుదుర్చడంలో అద్భుతంగా పనిచేస్తుంది.

బిడ్డల ఆరోగ్యమునకు ప్రసిద్ధిచెందినది.

"రమణీస్ బేబీ గ్రైప్"

తయారుచేయువారు:

ది సౌత్ ఇండియన్ మాన్యుఫాక్చరింగ్ కంపెని, మధుర.

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:

సీతారామ జనరల్ స్టోర్సు ఏజెన్సీస్

విజయవాడ, సికింద్రాబాద్.

బరంపురం (గంజాం), బొంబాయి. బెంగుళూరుసిటీ.

★ ఇందుగలడందు లేడని ★

మా ఆవిడను ఆసుపత్రిలో చేర్పించవలసి వచ్చింది. ఇల్లు తగులపడిపోయినపుడు దానికి కాళ్ళూ, చేతులూ కాలిపాయ్! దాని స్థితి చూడపోతే అలావుంది! పిల్లల్ని చూడపోతే కట్టుకోటానికి గుడ్డలుకూడా లేక బాధపడుతున్నారు. ఈ ఆపత్సమయంలో మీలాంటి ధర్మాత్ములు..."

"సంతోషించాము కానీ యిక బయటకు నడు!" మాధవరావు విసుక్కున్నాడు.

"వూరుకోరా, నాయనా! ఆయనేదో కష్టాలలో వుండబట్టే మనింటికి వచ్చాడు. లేకపోతే ఆయనకు మన కుమ్మం ఎక్కవలసిన పని యేముంది" అంది సీతమ్మగారు.

"బాగా చెప్పారు! మేమూ బాగా బ్రతికినవాళ్ళమే! ఒకళ్ళకింతపెట్టి మేము యింత తిన్నవాళ్ళమే! ఎటొచ్చీ అకస్మాత్తుగా యిల్లు తగలపడటం, ఆస్తి అంతా నష్టమయి పోవడంతో ఈ స్థితికి వచ్చాము కానీ."

"మా అబ్బాయి మాటలకు మీరేమీ మనస్సు కష్టపెట్టుకోకండి! వాడి తీరే అంత! సరిగా మాట్లాడటం వాడికి తెలియదు."

"చాలులే! చెప్పొచ్చావు!... అయినా నువ్వు ఏమి చేసుకుంటే నాకు ఎందుకు" అంటూ మాధవరావు బయటకు వెళ్లాడు.

"చూడు నాయనా! ఈపూట మా యింట్లో భోజనానికి వుండు! సరిగ్గా సమయానికి వచ్చావు" అంది రంగమ్మగారు లోపలకు వెళ్తూ.

"అలాగే" అంటూ కుర్చీలో కూర్చున్నాడాయన.

ఆవిడగారు అలా లోపలకు వెళ్ళగానే ఆ బ్రాహ్మడు గదిఅంతా వొకసారి కలయ చూశాడు. నెమ్మదిగా కుర్చీలోనుంచి లేచి పక్కగదిలోకివెళ్లి అక్కడున్న సామగ్రి నంతా వొకసారి పరీక్షచేసి మళ్లీ వచ్చి కూర్చున్నాడు.

మధ్యాహ్నం భోజనముందు ఆయన వేదాంతంపై అనర్గళంగా ఉపన్యసించాడు. భోజనం అయినతరువాత ఆవిడ యిచ్చిన అయిదురూపాయలుకొంగునకట్టుకున్నాడు. సీతమ్మగారు మళ్లీ వంటింట్లోకి వెళ్లేటంచూసి రెండు వెండిమరచెంబులూ, గ్లాసులూ, యింకో విలువైనసామాన్లూ అవీ చేతికంది నంతవరకూ చేతపుచ్చుకొని చల్లగా జారుకున్నాడు.

ఆరోజుసాయంత్రం నారాయణ యిల్లు చేరుకునేటప్పటికి రంగమ్మగారు వాకిట్లోకి వచ్చి

"ఏమినాయనా? ఇంతఆలస్యమయిందే" అంది.

"పనుండి అలా బజారుకువెళ్లాను"

"సరేకాని, యిదివిన్నావా! ఇవాళ మాచెల్లెలుగారింటికి ఎవరో బ్రాహ్మడు వచ్చి, చల్లగా చేతికందిన వెండిసామాను అంతా ఎత్తుకుపోయాడట"

"అవునండీ! నేనూ యింతకుముందే బజారులోవిన్నాను. ఈరోజుల్లో అజాగ్రత్తగావుంటే లాభంలేదండి"

"అసలు అనుమానపడటానికికూడా వీలు లేకుండా జరిగిందిటయ్యా! పైగా మధ్యాహ్నం వేదాంతంగురించి మాట్లాడాడట కూడా!"

"అయితే చూడండి! మీచెల్లెలు ఎవరండీ ఈవూళ్ళో"

"నీకు తెలియదా యేమిటి? మాచెల్లెలూ వాళ్ళు బుట్టాయపేటలో వుంటున్నారుగా"

"అహో! నాకు తెలియదులెండి."

"కబుర్లలో పొద్దుపోతున్నది. భోజనం చేద్దువుగానిలే!"

"నాకు ఆకలిగాలేదండీ" అన్నాడు నారాయణ మాటవరుసకి.

"ఫరవాలేదులే! అయినంత తిందువుగాని! అన్నట్లు మరిచిపోయాను. అబ్బాయి దగ్గరనుంచి యివాళ ఉత్తరం వచ్చింది. మా మాధవుడు చదివిచెప్పాడు."

"ఏమని" అన్నాడు నారాయణ.

"ఏమిటో వాడికి డబ్బు సరిగాఅందటం లేదంటాడు. వందపంపించమంటే యాభై పంపితే ఎలాగంటాడు"

"విచిత్రంగావుందే! బహుశ అతనికి రెండువందలు కావలసివస్తే మనము పంపిన వంద యేమూలకూ చాలలేదేమొ! అందుకే అలా రాసివుంటాడు"

"ఏమో, నాయనా! వాడిఉత్తరం చూస్తే నాకేమిటో దిగులుగావుంది. డబ్బు చాలక యేమిఅవస్థలు పడుతున్నాడో మాచిట్టినాయన"

"మీరేమీ దిగులుపడక్కరలేదండీ! వాళ్లదంతా చిన్నతనం! వాళ్లుఅడిగినంతా పంపితే యిక సంసారాలుచేసినట్లే! వాళ్లకేమి? బాధ్యత తెలియదు. అడిగినప్పుడల్లా రెండువందలు పంపించాలంటే ఎక్కడనుంచి తెస్తాము"

బాగా చెప్పావు. మావాడు ఈ మధ్య బాగా ఖర్చుపెట్టడం నేర్చుకున్నాడులే!... ఏమిటో! మళ్ళీ కబుర్లలో పడ్డాము! లే నాయనా! భోజనం చేద్దువుగానీ" అంది రంగమ్మగారు వంటయింట్లోకి వెళ్తూ.

నారాయణ ఆమెవెంట లోనికి వెళ్లాడు.

*   *   *

గోపాలం అప్పుడే రైలు దిగాడు. స్టేషన్ బయటకు వచ్చి బండీకోసం వెతుకుతున్నాడు. ఇంతలో వొకపెద్దమనిషి హడావుడిగా అటూ యిటూ తిరుగుతూ గోపాలం దగ్గరకు వచ్చి,

"ఏమండోయ్! మిమ్మల్నే!...ఆపినందుకు క్షమించండి! ఏమీలేదు! నా పర్సు పోయిందండీ ఈ రైలులో! ఎలాపోయిందో ఏమో చిత్రంగా వుంది. గుడివాడ వచ్చేదాకా నాకు జ్ఞాపకం. పర్సు నాజేబులోనే వున్నది. ఈమధ్యలోనే ఎవడో కాజేశాడు"

"అలాగా! వెంటనే చూసుకోలేదుటండీ."

"చూసుకుంటే దిగులెందుకు! నాకుకొద్దిగ నిద్ర పట్టింది. మళ్ళీ మెలకువ వచ్చేటప్పటికి

మీ బిడ్డ...

1, 3 సంవత్సరముల మధ్య, శాకాహారులైన మగ బిడ్డలలో, లివర్ వ్యాధులు సామాన్యమని, మా లెక్కలవల్ల తేలుచున్నది.

తరుచుగ అజీర్ణ వ్యాధులు, కడుపు ఉబ్బరము, చికాకు పడుట, కోపము, ఆకలి మందగించుట మొదలైన గుణములు లివర్ వ్యాధిని సూచించు లక్షణములు.

వెంటనే జమ్మివారిని సలహా తీయుడు.

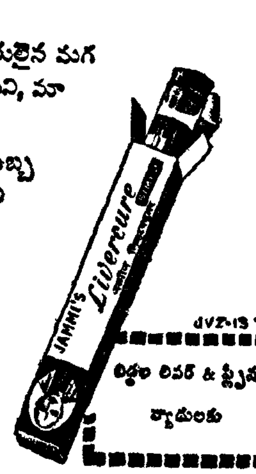

JVT-13 TG

బిడ్డల లివర్ & స్ప్లీను వ్యాధులకు

జమ్మీస్
లివర్ క్యూర్

జమ్మి వెంకటరమణయ్య & సన్స్
జమ్మి బిల్డింగ్స్, మైలాపూర, మద్రాసు-4.

బ్రాంచీలు: కుండా కృష్ణమూర్తి బిల్డింగ్, 829, నాగేశ్వరరావు పంతులు రోడ్, గాంధీనగరం పోస్టు, విజయవాడ; ఓరుగంటివారి వీధి, విజయనగరం సిటీ.

జేబులో పర్సు మాయమయింది. వున్నాయి ఈ రోజుల్లో దొంగతనాలు.

"ఏమాత్రం పోయిందండీ."

"కాస్తా కూస్తా కాదు. ఆరు వందలు. ఎవడు పొట్టను పెట్టుకున్నాడో యేమో కానీ, క్రొత్త పర్సు అండి."

"పోలీసు కంప్లయింట్ ఇవ్వక పోయారా?"

"ఏమిటో మన పిచ్చి కానీ, ఇస్తే మాత్రం దొరుకుతుందటండీ!......పర్సు పోతే పోయింది. మళ్ళీ ఇంటికి పోవడానికి కూడా డబ్బు లేదుకదా! చెప్పుకుంటే సిగ్గుచేటు."

"పాపం!...ఏవూరు వెళ్లాలండీ మీరు."

"అమలాపురమండీ! రైలు చార్జీకూడా చాలా అవుతుంది. వాకు అడగటానికి కూడా సిగ్గుగా వుంది. మీకేదయినా కొద్దిగా..."

"దానికేముండి! ఈ నాలుగు రూపాయిలూ తీసుకోండి. మీకు ఎలాగూ చాల అవుసరం వుంటుంది. ఇంకా ఎవరినన్నా అడిగి చూడండి" అంటూ గోపాలం పర్సు తీసి డబ్బు ఇచ్చాడు.

"థాంక్స్" అంటూ ఆయన వెళ్ళిపోయాడు.

గోపాలం రిక్షా యెక్కి యిల్లు చేరుకున్నాడు. రంగమ్మగారు అతన్ని చూసి ఆశ్చర్యపోయింది.

"ఏమిటిరా ఈ తరం ముక్కయినా రాయకుండా వచ్చేశావు" అంది రంగమ్మగారు.

"వంట్లో యేమీ బాగుండటం లేదమ్మా! నాలుగు రోజులనుంచీ జ్వరం వస్తున్నది. అందుకని వెంటనే బయలుదేరి వచ్చేశాను."

"మంచిపని చేశావు. సరే కానీ నేను పంపిన డబ్బు నీకు ముట్టిందా?"

"ముట్టింది కాని, ఏవఁమ్మా ఈ మని ఆర్డర్లు కడుతున్నది. ప్రతిసారి వంద అడిగితే యాభై మాత్రం నాకు వస్తున్నది"

"అలా అంటావేమిటిరా! మనింట్లో నారాయణగారని వొకాయన అద్దెకు వుంటున్నాడు. చాలా మంచివాడు. ఆయనే నీకు ప్రతిసారి డబ్బు పంపుతున్నది"

"ఇంకేమి! ఈపాటికి చాలానే పోగుచేసి వుంటాడు. అయినా ఆయన నీకు ఎక్కడ దొరికాడు. మన మాధవరావు చేత పంపిస్తే పోయేదిగా!"

"ఇప్పుడు మాత్ర మేమయిందిరా"

"అయితే నీకు అర్థంకాలేదన్నమాట! ఆ నారాయణ చాలా డబ్బు కొట్టేశాడమ్మ తెలిసిందా"

"ఏమిటిరా! డబ్బు కొట్టేసిందెవరు" అంటూ మాధవరావు వచ్చాడు.

"ఇంకెవరు! మాయింట్లో వుంటున్నాయన! ఎవరో నారాయణట! ఏమి నారాయణో కాని"

ఇంతలో 'రంగమ్మగారూ' అంటూ ఇలా నారాయణ లోపలకు వచ్చాడు. కోటూ అదీ తొడుక్కుని చూడటానికి బాగానే వున్నాడు. అతన్ని చూసి గోపాలం ఆశ్చర్యపోయాడు! మాధవరావు నిర్ఘాంతపోయాడు!!

"ఏమండీ! అమలాపురం పోతామన్నారు ఇక్కడకు వచ్చారేమిటి" అన్నాడు గోపాలం.

నారాయణ గతుక్కుమన్నాడు. ఏదో చెప్పపోయాడు.

ఇంతలో రంగమ్మగారు అందుకుని "అమలాపుర మేమిటిరా! ఆయన మనింట్లో వున్న నారాయణగారు"

"చంపేశావుపో! ఈయన నాకు స్టేషను దగ్గర కనపడి, తన పర్సుపోయిందని నాలుగు రూపాయిలు తీసుకున్నాడు. ఏమయ్యా! ఏమిటి వేషం" అన్నాడు గోపాలం నారాయణ వంకకు తిరిగి.

"ఆయనను అడగటం దేనికి? ఆయన సాక్షాత్తూ నారాయణమూర్తి! మొన్న మా యింట్లో వెండిచెంబులు కాజేసిందికూడా ఈయనే పెద్దమ్మా! అనుమానంలేదు! ఎంత వినయంగా మాట్లాడాడు ఆవేళ"

"ఏమిటిరా! అంతా వింతగా వుందే."

"వింతేముంది పెద్దమ్మా! ఆయన రోజుకొక అవతారమెత్తుతున్నాడు. ఏమిచేస్తాము మరి! 'ఇందుగలడందు లేడని...అని వూరికే అన్నారా!" "ఈ కబుర్లుకేమికాని, ముందు ఆయనని పోలీసు స్టేషన్‌లో అప్పజెప్పి తీరికగా మాట్లాడుకుందాము" అంటూ గోపాలం లేచాడు. ★